

متن پرسش

سلام خدمت استاد عزیز: بنده حس می‌کم در میان گناه و منیت گیر افتادم! به صورتی که هنگام فراهم شدن زمینه گناه یا باید به سمت اجتناب از گناه بروم که در این حال خواه ناخواه حس اینکه "خدا را شکر ما که آدم خوبی هستیم" سراغ انسان می‌آید و علاوه بر این چرا وقتی اراده بی نهایت حق همه جا را پر کرده است انسان خود را به وسط بیاورد و زور بزند که گناه نکند؟! یا باید به سمت گناه بروم که در این حالت بیشتر احساس هیچ بودن در مقابل حق تعالی می‌کنم و انگار از منیت خبری نیست! خلاصه راه گناه را انتخاب کردم! اما الان حس تیرگی زیادی دارم و دور بودن از مقام "علم ادم السماء کلها" مرا آزار می‌دهد. لطفا راهنمایی کنید. ممنون

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: این نوعی تلبیس شیطانی است زیرا گناه نکردن با نوعی خشوع و تواضع همراه است و انسان را هرچه بیشتر در مقابل حضرت حق خاشع می‌کند. موفق باشید